

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ITINERARI[I] || ITALIAE || RERVMQ. ROMANARVM || LIBRI
TRES ||**

Schottus, Franciscus

Antverpiae, 1600

Placentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70633)

procul à Pado, Plinius auctor est. Alij à Gallis
Bois ac Cœnomannis conditam volunt: quos
Eutropius & Paulus Diaconus sequi videntur.
Vrbs illa, Romano succumbente Imperio, pri-
mum ab Hunnis Atyla duce: mox ab Odoua-
cre Herulorum rege vi expugnata, direpta, &
murus complanatis incensa fuit. Postea Lan-
gebardi eam tenuere, ac sedem regni fecerè,
multisque preclaris ædificiis excoluerè, quorum
Paulus Diaconus meminit. Fuit ex iis D. Claræ
monasterium à Peterito conditum, à Theodo-
rina regina D. Mariae Perticalis ædes, à Luit-
prando rege, D. Petri, cæli aurei cœnobium: in
quo D. Augustini corpus, ab eodem rege è Sardi-
nia deportatum, seruatur: ut alia præterea nobilia ædificia, quæ breuiter commemorari
non possent.

Hic castrum Galeatij primi ducis videbis, &
statuam celebrem ac peruetustam equestrem
ex ære: quam Antonini Pij quidam esse colli-
gunt, ex vultus lineamentis ac barba forma.

PLACENTIA.

VRBS est situ amoenissima, pulcherrimaque
ædificiis semper fuit, uti plures inde nomi-
natam, à placendo, Placentiam autumēt. Posita est
etenim iuxta Padum loco periucundo, campis
& agris collibusque cincta fertilissimis, vino,
oleo, frumento, fructuumque omnis generis
optimorum copia abundantibus. Plana pratis
& pascuis sœcundissimis beantur, manufactis
vicinorum fluminum ductibus irrigua: ex qui-
bus pecuariæ rei summa oportunitas, & quæ-
stus vberimus vrbi est. Cui idcirco famam
non ignobilem vbique terrarum casei ibidem
confecti præstantia parit: qui tanta copia, &
tam boni saporis hinc exportatur; ut qui sum-

mum commendationis gradum caseo querunt, eum *Placentinum* esse dicant. Habet idem ager falsos fontes, ex quorum liquore sal coquitur candidissimus. Habet ferri fodinas, nec defunt sylvae, saltusque venationibus apti: igitur ob tantam situs commoditatem, rerumque omnium abundantiam, vrbis assidue nobilibus ciuium familiis multis excolitur, & mercatibus frequens est. *Placentiam* primum à Romanis deducta Colonia est, ingruentibus in Italiam cum Annibale Poenis: anno post R. C. DXXXVI. in agro à Gallis capto, ut Liuius auctor est. Deduxere 111 viri simul cum Cremona, & Latinas ambas fecere, quibus utraque Padri ripa aduersus Gallos & Transalpinos muniretur. Freques huius Coloniæ mentio apud Liuum est, & alios veteres historicos, ut stante Imperio Romano, plurimum floruisse haud dubie constet. Bellis ciuilibus tamen infelicior, quam extensis, ut bello Vitelliano contra Othonem, teste Tacito: cum in oppugnatione acerrima pulcherrimum amphitheatii opus extra oppidum conflagraretur.

Fons in vrbē vetustus & præclarus ab Augusto Cæsare nomen adhuc habens, spectari meretur. Item monasterium nouū sumptuosè exstructū nuper à Philippo Hispaniarū Rege Catholico. Muri noui sunt, propugnacula amplissima, & munitiones insignes: quibus nūc vrbis hęc inter Italıæ tutissimas habetur: quæ prius variis bellis afficta, vi saepius expugnata, incensa ac direpta, plurimis annis sedē vastata iacuerat.

Ex itinerario Romano vetusto colligere est, *Fidentiam* non procul inde fuisse, & deceim milia passuum altius in eadem Æmilia via *Fidentiolam* vicum, nunc *Firenzolam* arbitrantur quidam. Ex Liuio, Plut. & Appiano constat, à L. Sulla dictatore eo ferè loci C. Carbonem prælio extremo victum, cæsis eius copiis, Italia deturbatum.

P A R.